

TUŽNA I RADOSNA NEDJELJA NA LIPI

Nedjelja je, 18. studenog.

Otužan jesenski dan. Gusta magla prekriva grad, a iz sivih oblaka povremeno rominja kiša. Zrak je topao i pun vlage. Teško se diše. Ipak ne dvojim. Ne brinem o kiši, blatu i gustoj magli. Idem na Lipu. U Kapeli hrvatskih mučenika danas je sveta misa. Osjećam silnu želju da budem dio današnjeg misnog slavlja. Osjećam silnu radost i raspjevanu privlačnost naše kapelice. Osjećam da danas nikakva vanjska sila ne može poremetiti moj unutrašnji mir, mir moje kapelice i moje planine.

Planina je tiha, obavijena maglom. Nema ni daška vjetra, ni blagog cvrkuta ptice. Tek poneki trag čovjeka ostavljen je na mokrom lišću na putu. Sjene u magli brzo nestaju u toploj sobi planinarske kuće. Tihi žamor uz čaj pored kamina i očekivanje svećenika.

Počinje sveta misa. Slušam kako mi glas zvoniti dok punim srcem pjevam svoju najdražu uvodnu pjesmu: "Spasitelju, dobri Isukrste, Ti si dobar pastir stada svog. Ti nad njime lebdiš, bdiješ paziš da ga ništa ne zadesi zlog." Velečasni Matija grlenim glasom poziva na misno slavlje, na pokajanje zbog pogrešaka i na unošenje ljubavi u sve dijelove koji čine cjelinu zvanu život.

S posebnom tugom i radošću u tišini Kapele hrvatskih mučenika molili smo za Maricu i Željka i za sve nama drage pokojnike. Prerano su otišli, ljudi uvijek prerano odlaze, ali sjećanje koje su nam ostavili živi umjesto njih. Sjetili smo se i patnje Vukovaraca i Škabrnjana i molili da se takve strahote nikada više nikome ne dogode. Promatrala sam sjenu vlastitog daha dok sam u hladnoći kapelice pjevala: "Jedan kruh na svetom stolu plod je mnoštva klasova, jedan kalež rujnog vina skriva mnoštvo grozdova; skupi tako svoju Crkvu od sveg svijeta naroda."

S rijekom sjećanja u srcima stigli smo do blagoslova i kraja svete mise. Zazvali smo još Majku i molili je za zagovor za sve nas: "Djevice nevina, Majčice draga, pogledaj ovaj nevoljni svijet koj` te zaziva, Majčice draga, i moli za tvoj zagovor svet."

Sjene ispunjenih srdaca opet su nestale u magli Lipe.

Klara Jasna Žagar, 18. studenog 2012.